# Százan tisztelegtek a 100. évforduló alkalmából
# Herman Ottó kerékpáros emléktúra (Miskolc-Breznóbánya)

A Herman Ottó emlékév alkalmából megrendezett kerékpártúránk célja az volt, hogy 11-en kerékpárral eljussunk Herman Ottó szülőházához, a szlovákiai Breznóbányára, és jelen legyünk azon az ünnepségen, melyet iskolánk névadójának születésnapján a halálának 100. évfordulója alkalmából rendezetek. Június 24-én reggel a Bükk keleti kapujaként is ismert, Herman Ottó Emlékpark előtti parkolóból indult útnak csapatunk, rövid bemelegítő tekerés után következett első megállónk Alsó-Hámorban, ahol tiszteletünket tettük Herman Ottó sírjánál. A következő szakasz kemény volt, mert a magyar szakasz legmagasabb pontjára vezetett, a mályinkai elágazáshoz. Innen élvezetes lejtmenet következett, majd Mályinkánál becsatlakoztak a kazincbarcikai résztvevők is. Utunk ezután változatos terepen folytatódott, többek között megcsodálhattuk a Lázbérci víztározót is, majd megérkeztünk Putnokra, és zárt alakzatot felvéve elértük a magyar-szlovák határt . Szlovákiában csapatunk egy rövidebb időre több taggal is bővült, majd segítő rendőri kíséretet is kaptunk. Hamarosan elértük a Balog- patak völgyét, itt több kisebb falun keresztül vezetett utunk, majd végül eljutottunk aznapi célpontunkhoz, Teply Vrch-hez, magyar nevén Meleghegyre. Itt a helyi tűzoltóállomáson töltöttük el az éjszakát, néhányan családias környezetben jutottak szálláshoz. Késő délután megtekintettük a helyi nevezetességet, egy gáttal duzzasztott tavat, és megismerkedtünk a helyi gátőrrel is.
Másnap szintén korán indultunk, az első szakaszunk egy kisebb, de hosszan emelkedő dombos vidéken kezdődött, majd egy kellemes, pihentető lejtmenet következett Rimabányáig. Itt újra főútra tértünk át, ezért zárt csoportokban haladva folytattuk utunkat Tiszolcig, ahol egy nagyobb pihenőt tartottunk, ekkor lehetőségünk volt fagyizásra, frissítésre. Innen ismét egy meredekebb rész következett, melynek megtétele közben egy útfelújítás tette veszélyessé a haladást.  Ezután rendőri felvezetéssel gurultunk egy rövidebb szakaszon, majd a többieket bevárva indultunk tovább Breznóbánya irányába, ahova boldogan érkeztünk meg. A jégcsarnok mellett lévő szállásunk elfoglalása után kíváncsian kerestük meg a belvárosban Herman Ottó szülőházát.  A látvány nem volt elbűvölő, mert a szülőházban kozmetika, szolárium, az udvarban pizzéria működik, de megszépítette az a tény, hogy sok sikert, sok élményt köszönhetünk a Herman Ottóról elnevezett iskolának. Másnap megérkeztek két busszal iskolatársaink és tanáraink, és a 100. évforduló alkalmából közel száz hermanos tisztelgett iskolánk névadójának emléke előtt szülőháza kapujánál. A boldog találkozás után mi a bicajosok levezetésként egy újabb 50 km-es túrát tettünk, elkerekeztünk a busszal utazók gyalogtúrájának kiinduló pontjára, és még időben visszaérkeztünk a hivatalos megemlékezésre. Az ünnepségen meghallgathattunk a Fonó zenekar szlovák, német és magyar népdalait, az ünnepi beszédekben megszólalt a Brezno város képviselője, illetve Vásárhelyi Tamás, a Herman Ottó Emlékév egyik kurátora is. Beszédükben méltatták Herman Ottó munkájának jelentőségét, kiemelték a szlovák-magyar kapcsolatok sokszínűségét. Majd Vida Antal, az emlékév főszervezője, megköszönte a vendéglátóknak, hogy befogadták az ünnepséget, és örömmel vette a meghívást, hogy a tábla végleges felhelyezésekor újra Breznóbányán találkozhasson mindenki, aki rajongója és tisztelője a nagy tudású Herman Ottó polihisztornak. A háromnyelvű emléktábla leleplezése után iskolánk is elhelyezte koszorúját a táblánál, majd búcsút vettünk Breznóbányától, és már mi is busszal indultunk hazafelé.

Büki Dávid
12. évfolyamos túrázó